

Sygn. akt IV U 710/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2017r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania Z. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 29 lipca 2016 r. (Nr (...))

w sprawie Z. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 710/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 lipca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 w zw. z art. 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887), odmówił Z. L. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 13 lipca 2016r. stwierdziła, że nie jest on niezdolny do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony Z. L., kwestionując przeprowadzoną ocenę jego stanu zdrowia i wskazując, że nie jest w stanie podjąć jakiejkolwiek pracy, bowiem nie rokuje poprawy, wręcz przeciwnie jego stan zdrowia pogarsza się pomimo stałego leczenia. Wskazano, że codziennie odczuwa silne bóle i zawroty głowy oraz szумы uszne, co wymaga odpoczynku nawet do dwóch godzin. Jednocześnie jego stan pogłębia choroba wieńcowa (zmieniające się ciśnienie, wysoki puls). Ubezpieczony wyjaśnił, że oczekuje na hospitalizację i badania w Instytucie (...) w A. oraz na specjalistyczne badania w Instytucie (...) w K. (rezonans magnetyczny głowy przewidziany jest na listopad). Znajduje się pod stałą opieką lekarską, a lekarze prowadzący nie wyrażają zgody na podjęcie przez niego zatrudnienia (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. L., ur. (...), w dniu 20 maja 2016r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 1-3v akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 21 czerwca 2016r. ustalił, że nie jest on niezdolny do pracy (orzeczenie z dnia 21.06.2016r., k.15 akt rentowych). Od powyższego orzeczenia ubezpieczony złożył sprzeciw, w związku z czym został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 13 lipca 2016r. ustaliła, że Z. L. nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw k.51 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej; orzeczenie Komisji Lekarskiej z 13.07.2016r. k.18 akt rentowych). Powołane orzeczenie stało się podstawą wydania zaskarżonej decyzji z dnia 29 lipca 2016r. odmawiającej ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 29.07.2016r., k.23 akt rentowych).

Ubezpieczony z zawodu jest technikiem elektrykiem. Z. L. praktycznie nie pracował w swoim zawodzie, lecz wykonywał pracę pracownika umysłowego. Pracował w Zakładzie (...) w K. jako kierownik działu zaopatrzenia, następnie pracował w firmie (...) jako pracownik umysłowy – zajmował się handlem. Przez kilka lat był kierownikiem hurtowni, a później pracownikiem biurowym. Nazwa w/w zakładu pracy po przekształceniu to (...). W okresie od 16.04.1997r. do 12.10.2015r. był zatrudniony w (...) S.A. w R. w Oddziale w K. na stanowisku referenta ds. administracyjnych (wyjaśnienia ubezpieczonego, k.48-48v akt sprawy; zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k.8 akt rentowych).

U ubezpieczonego rozpoznano nadciśnienie tętnicze, napadowe zaburzenia rytmu w wywiadzie, wole guzkowe, subkliniczną nadczynność tarczycy w wywiadzie, stan po cholecystektomii laparoskopowej z powodu kamicy żółciowej, stan po operacji przepukliny pachwinowej prawostronnej, stan po operacji ropnia wewnątrztrzewnowego, nadżerkowe zapalenie błony śluzowej żołądka w wywiadzie, guzki krwawnicze odbytu i szczeliny odbytu w wywiadzie, uchyłki jelita grubego w wywiadzie, obustronny niedosłuch odbiorczy, szумы uszne, zawroty głowy, okresowy zespół bólowy kręgosłupa szyjnego na podłożu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych bez zespołu korzeniowego i bez istotnego ograniczenia jego funkcji ruchowej, obustronny niedosłuch senso-motoryczny w zakresie częstotliwości powyżej 2 kHz z szumem usznym. Powyższe schorzenia przy uwzględnieniu stopnia ich zaawansowania oraz współistnienia, nie naruszają sprawności organizmu ubezpieczonego w stopniu uniemożliwiającym mu wykonywanie pracy zarobkowej zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Wnioskodawca wymaga leczenia farmakologicznego i rehabilitacji w okresach zaostrzeń dolegliwości bólowych kręgosłupa i wówczas może być czasowo niezdolny do pracy, ale aktualnie nie stwierdzono długotrwałej niezdolności do pracy ostatnio wykonywanej z powodu schorzenia narządu ruchu. Bóle i zawroty głowy o etiologii mieszanej usznopochodne i naczyniopochodne, bez objawów ogniskowego uszkodzenia centralnego układu nerwowego również wymagają okresowego leczenia farmakologicznego, ale nie powodują niezdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Ubezpieczony cierpi na obustronny niedosłuch typu odbiorczego (senso-motorycznego) w zakresie wysokich częstotliwości (powyżej 2 kHz) oraz szумы uszne. Badania audiometryczne potwierdziły trwałe uszkodzenie słuchu typu odbiorczego na poziomie 55 dB w zakresie częstotliwości 4-8 kHz. Stopień uszkodzenia narządu słuchu oraz jego przebieg nie daje podstawy do orzeczenia niezdolności do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Przeciwwskazana jest praca w hałasie, przy maszynach w ruchu i na wysokości. Szумы uszne nie są kwalifikowane jako trwałe uszczerbek na zdrowiu, a ich uciążliwość jest odczuciem subiektywnym wnioskodawcy. Uszkodzenie narządu słuchu w zakresie wysokich częstotliwości nie ogranicza w sposób istotny możliwości wykonywania pracy zarobkowej. Niedosłuch występujący u wnioskodawcy nie ogranicza czynności komunikacyjnych na drodze werbalnej. Dokumentacja medyczna dotycząca zawrotów głowy, wywiad oraz badanie otolaryngologiczne dotyczące tych dolegliwości wskazują na ich pochodzenie ośrodkowe, przy czym stopień zaawansowania, nasilenie i uciążliwość nie powodują trwałej niezdolności do pracy zgodnie z kwalifikacjami. Rozpoznane u wnioskodawcy schorzenia układu ruchu stanowią przeciwwskazanie do wykonywania ciężkiej pracy fizycznej w długotrwałej wymuszonej pozycji kręgosłupa, wymagającej dźwigania i przenoszenia ciężkich przedmiotów. Stopień zaawansowania schorzeń nie narusza sprawności organizmu w stopniu kwalifikującym do orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy zawodowej zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji i dotychczas wykonywanej (opinia biegłych lekarzy chirurga, audiologa oraz kardiologa i endokrynologa

k.17-18 akt sprawy; opinia biegłego lekarza neurologa lek. med. J. S. k.40-40v akt sprawy; opinia biegłego lekarza otolaryngologa k.54 akt sprawy; opinia biegłego lekarza neurologa lek. med. E. K. k.62 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. L. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w przepisach ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art. 12 ust. 1, 2 i 3 w/w ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony jest osobą niezdolną do pracy, a tym samym czy spełnia warunek z art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sporządzone w niniejszej sprawie opinie biegłych lekarzy chirurga, audiologa, kardiologa i endokrynologa, otolaryngologa oraz dwóch neurologów dały podstawy do uznania, że aktualny stan zdrowia ubezpieczonego nie sprowadza niezdolności do pracy. Nie ulega wątpliwości, że rozpoznane choroby mają charakter przewlekły i wymagają systematycznego leczenia farmakologicznego oraz rehabilitacji, jednak nie sprowadzają chociażby częściowej niezdolności do pracy. Wszystkie opinie biegłych są zgodne w swoich wnioskach. W ocenie Sądu analiza opinii dała podstawy do stwierdzenia, iż są one spójne, logiczne i należyście uzasadnione, a także poparte zarówno dokumentacją medyczną, jak i przeprowadzonym badaniem ubezpieczonego. Biegły otolaryngolog podkreślił, że uciążliwość szumów usznych jest odczuciem subiektywnym wnioskodawcy. Uszkodzenie narządu słuchu w zakresie wysokich częstotliwości nie ogranicza w sposób istotny możliwości wykonywania pracy zawodowej, zaś niedosłuch nie wpływa na zdolności komunikacyjne na drodze werbalnej. Biegli zwrócili uwagę, że wobec występujących zawrotów głowy i obustronnego niedosłuchu z szumem usznym przeciwwskazana jest praca w hałasie, przy maszynach w ruchu i na wysokości. Schorzenia układu ruchu stanowią zaś przeszkodę do wykonywania ciężkiej pracy fizycznej, pracy w długotrwałej wymuszonej pozycji kręgosłupa, wymagającej dźwigania i przenoszenia ciężkich przedmiotów. Ubezpieczony wyjaśnił, że pracował jako pracownik umysłowy, a zgodnie z dokumentami znajdującymi się w aktach organu rentowego w okresie od 16.04.1997r. do 12.10.2015r. był referentem ds. administracyjnych. Wobec tego rozpoznane u niego schorzenia nie powodują niezdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. W ocenie biegłych wpływ tych schorzeń na zdolność do wykonywania pracy nie daje podstaw do ustalenia, że dolegliwości powodują utratę zdolności do pracy w stopniu znacznym. Zgodnie zaś z art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W postępowaniu, którego przedmiotem jest przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, koniecznym jest ustalenie stanu zdrowia osoby ubezpieczonej, z którym to stanem związana jest przedmiotowa niezdolność do pracy. W tym celu niezbędne są wiadomości specjalne, wymagające udziału w procesie biegłych lekarzy. Kluczowa dla tego rodzaju spraw okoliczność stanu zdrowia oraz związana z nim niezdolność do pracy – w przypadku sporu co do tej okoliczności - nie może być ustalana przez Sąd samodzielnie lub wyłącznie na podstawie innych dowodów zgłoszonych przez strony postępowania. Ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych musi

znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych posiadających odpowiednią wiedzę medyczną adekwatną do rodzaju schorzeń osoby ubezpieczonej.

Wobec braku stwierdzenia przez powołanych w sprawie biegłego lekarzy niezdolności do pracy ubezpieczonego, nie została spełniona przesłanka warunkująca przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określona w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wskazać przy tym należy, iż wszystkie przesłanki nabycia prawa do renty wymienione w art. 57 w/w ustawy muszą być spełnione kumulatywnie, aby prawo to mogło zostać przyznane.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴§1 kpc, odwołanie podlegało oddaleniu.